

Arrest

**nr. 311 044 van 8 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, komt op 21 juni 2024 toe in de luchthaven van Zaventem en dient een verzoek om internationale bescherming in.

Op 21 juni 2024 wordt ten opzichte van verzoeker een beslissing tot teruggedrijving genomen en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 27 juni 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Verzoeker werd gehoord op 11 juli 2024.

1.3. Op 22 juli 2024 neemt de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt op 22 juli 2024 per drager aan verzoeker ter kennis gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ugandese nationaliteit te beschikken. U bent een 'born again' christen. U spreekt Engels en Luganda. U heeft een jongere zus. U bent ongehuwd en heeft twee partners. U bent homoseksueel.

U bent geboren op (...) 1995 in Kampala, wijk Mulago. U groeide op bij uw ouders in de wijk Kawempe. In 2009 werd uw zus geboren. Toen u 15 of 16 jaar oud was, merkte u aangetrokken te zijn tot jongens. U gaat wekelijks naar de kerk. U bent binnen uw kerkgemeenschap actief als muzikant en jeugdleider. U leerde er ook journalistiek en werd tewerkgesteld als cameraman-journalist. Daarnaast deed u vrijwilligerswerk met bejaarden. In 2018 werd u in de kerk benaderd door S.(...) B.(...). Hij sprak vaak met jongens van de kerk en vermoedde dat u homoseksueel was, zoals hijzelf. U durfde niet ingaan op zijn avances. In oktober 2018 verkreeg u een visum voor Brazilië. Uw reis ging echter niet door omwille van geldgebrek en de luchthavensluiting vanwege Covid-19. Uw vader overleed in 2019 aan de gevolgen van ziekte. In 2020 behaalde u een certificaat palliatieve zorg- en verpleegkunde. U zette uw journalistiek werk stop nadat u werd aangenomen in het bejaardentehuis. Eveneens in 2020 verhuisde u naar uw eigen appartement in de wijk Lungujja. Enige tijd later merkte u dat sommige burens zich vreemd en aversief opstelden tegenover u. Ze hadden vermoedens over uw homoseksuele geaardheid. U reageerde steeds rustig en ging nooit de confrontatie aan.

Op 1 februari 2020 trad u op als drummer in een bar. Na het optreden werd u benaderd door een man die zich voorstelde als G.(...). Jullie wisselden telefoonnummers uit, begonnen te sms'en en werden zo een koppel. Jullie zouden afspreken op uw appartement of samen buitenkomen. In het openbaar beperkten jullie het fysiek contact tot elkaars hand vasthouden. G.(...) nam u mee naar Kololo en Sheraton, waar hij u voorstelde aan zijn homoseksuele vrienden en vriendinnen. Hijzelf zou regelmatig naar het buitenland reizen voor zijn werk. Een tijd later ontmoette u R.(...) een vrouw uit uw kerk. U begon een relatie met haar uit veiligheidsoverwegingen en om uw moeder gerust te stellen, die regelmatig naar uw huwelijksplannen polste. In november 2021 reisde u met uw kerkgemeenschap naar Abu Dhabi (Verenigde Arabische Emiraten, V.A.E.). In 2023 vertelde u uw vriend H.(...) over uw geaardheid. In het najaar van 2023 dienden uw burens klacht in tegen u bij de chairman van de wijk Lungujja. Op 10 oktober 2023 organiseerde u een verjaardagsfeestje in uw appartement. De genodigden waren zowel uw partner G.(...) als jullie gemeenschappelijke homoseksuele vrienden en vriendinnen. Aan het einde van de maand verhuisde u naar uw grootmoeder in Kawanda, een dorp in de omgeving van Kampala. U vreesde voor een verdere escalatie van het burensconflict. U verloor contact met G.(...) en begon met de organisatie van uw vertrek uit Uganda. Niet veel later hingen uw burens in de straten van Lungujja posters uit. Daarin werd u ervan beschuldigd een 'homosexual recruiter' te zijn. Toen uw vriendin R.(...) de posters zag, reageerde ze kwaad en verward. U probeerde haar te kalmeren door de beschuldiging te ontkennen. In februari 2024 adresseerde de chairman een brief aan u waarin stond dat u niet meer welkom was in Lungujja.

Op 24 maart 2024 werd uw visum voor Canada afgeleverd. U vertelde uw familie en partner R.(...) dat u er naar een conferentie zou gaan en daarna werk zou zoeken. Op 20 juni 2024 ging u in Entebbe luchthaven aan boord van een Brussels Airlines vlucht met als eindbestemming Montreal (Canada). Bij uw transit in de luchthaven van Zaventem (België) werd u toegang tot de vlucht naar Canada geweigerd. Een medewerker van de Canadese ambassade vermoedde namelijk dat u in het kader van uw visumaanvraag frauduleuze informatie en/of documenten had voorzien. U diende op 21 juni 2024 aan de Belgische grens een verzoek om internationale bescherming in.

Momenteel heeft u nog contact met uw moeder, vriend H.(...) en partner R.(...). Zij raakte in februari 2024 ongepland zwanger.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende stukken neer: (1) zeven foto's van een poster met uw beeltenis en het opschrift 'Wanted. M.(...) R.(...). Homosexual recruiter', (2) drie foto's van een document getiteld 'disposal from our village', opgesteld door LC1 chairperson S.(...) J.(...) te Lungujja Parish in Kampala op 13 februari 2024, (3) een document getiteld 'The Republic of Uganda. The Anti-Homosexuality Act, 2023', en (4) een kopie van uw rijbewijs (nr. 12878654), afgeleverd op 31 mei 2023 en geldig tot 30 mei 2024.

B. Motivering

De vaststelling dat u omwille van het gebruik van valse reisdocumenten werd aangehouden tijdens uw overstap op de luchthaven van Zaventem rechtvaardigde dat er een versnelde procedure cf. artikel 57/6/1, §1, d) van de Vreemdelingenwet werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure. U heeft immers de autoriteiten misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden (24/01067, RvV nr. 305.147 van 19 april 2024).

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Doorheen uw verklaringen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS niet overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is om de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwacht worden dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en parcours in verband met zijn geaardheid. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees omwille van zijn geaardheid aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U kon uw seksuele oriëntatie echter niet onderbouwen met doorleefde, gedetailleerde en geconcretiseerde verklaringen.

Vooreerst legde u vage en lacunaire verklaringen af omtrent de bewustwording en persoonlijke aanvaarding van uw homoseksualiteit. U bleek niet in staat te concretiseren in welke context u uw aantrekking tot jongens heeft ontdekt. In dit verband wees u eerst naar uw kindertijd. U sprak over gevoelens van bevreemding en ongeloof (notities persoonlijk onderhoud dd. 11 juli 2024 (verder 'notities'), p. 10). Toen werd gepeild naar concrete situaties of personen die bepalend waren in de ontdekking van uw gevoelens, vermeldde u S.(...) B.(...), een kerkgenoot die avances maakte toen u 23 jaar oud was. U werd aangespoord om te vertellen over situaties uit uw kindertijd. Daarop zei u uw geaardheid niet als kind, maar als tiener te hebben opgemerkt. Wanneer u een vierde keer werd verzocht om de ontdekking van uw gevoelens te concretiseren, kon u enkel stellen dat deze gevoelens in uw natuur zaten (notities, p. 10-11). Toen de vraag op een later moment nogmaals werd gesteld, gaf u aan in uw kindertijd vooral met jongens te hebben gespeeld. Er werd een zesde keer gepeild naar concrete situaties of ervaringen, waarop u aangaf later meer interesse te hebben ontwikkeld in jongens dan in meisjes (notities, p. 18). Er dient te worden vastgesteld dat u geen duiding kon geven bij de concrete context, in uw kindertijd of tienerjaren, waarin u opmerkte aangetrokken te zijn tot personen van hetzelfde geslacht.

Hetzelfde kan gezegd worden over de manier waarop u zichzelf als homoseksueel trachtte te aanvaarden in een land waar homoseksualiteit geheel taboe is. In dit verband wordt vooreerst verwezen naar de relevante landeninformatie, toegevoegd aan uw administratief dossier, waaruit blijkt dat homoseksualiteit in Uganda zowel onwettig als onaanvaardbaar is. Seksuele betrekkingen tussen personen van hetzelfde geslacht zijn bij wet verboden. De bronnen beschrijven Uganda als een conservatief land, waarin homofobie wijdverspreid is en homoseksualiteit gezien wordt als 'on-Afrikaans'. Door de vijandige houding van de samenleving zijn leden van de LGBTQI+ gemeenschap genoodzaakt hun geaardheid te verbergen. Homoseksuele Ugandezen worden geconfronteerd met discriminatie en stigmatisering, verstoting en fysiek geweld – zowel vanwege onbekenden als familie en vrienden. U spreekt deze vijandige maatschappelijke houding geenszins tegen. U stelt dat homoseksuele Ugandezen kunnen worden gearresteerd en veroordeeld tot jarenlange gevangenisstraffen of zelfs de doodstraf (notities, p. 10). Rekening houdend met wat voorafgaat, is het opmerkelijk dat u nagenoeg niets kon vertellen over de wijze waarop u uw seksuele oriëntatie heeft kunnen aanvaarden. U stelde dat u het aanvankelijk beangstigend en vreemd vond, maar het achteraf accepteerde. Wanneer u werd bevraagd over het persoonlijk proces dat aan deze acceptatie voorafging, sprak u niet over uw gedachten, maar enkel over de wetgeving en samenleving. Toen de vraag werd herhaald, kon u enkel stellen dat u uw eigen leven probeerde te leiden (notities, p. 12). Dit oppervlakkig antwoord is geenszins een doorleefde beschrijving van een homoseksuele man die een persoonlijk aanvaardingsproces doormaakte in een vijandig sociaal klimaat. Een gelijkaardige bemerking wordt gemaakt in verband met uw **relatie tot uw geloof en geloofsgemeenschap**. U bent een religieuze man die als muzikant en jeugdleider een actieve rol speelt binnen uw kerkgemeenschap. Het is dan ook opmerkelijk dat u vage en lacunaire verklaringen aflegde over de verhouding tussen uw identiteit als christelijke man en uw identiteit als homoseksuele man, over uw persoonlijke relatie met de andere kerkgangers die "negatief" staan tegenover homoseksualiteit, en over de impact van de Bijbel en het christendom op uw zelfaanvaardingsproces. U beperkte zich tot te stellen dat mensen naar de kerk moeten gaan (notities, p. 13-14, 18).

Er dient te worden besloten dat u weinig kon vertellen over de context waarin u ontdekte gevoelens te hebben voor mannen en de wijze waarop u zichzelf als homoseksueel leerde te aanvaarden in een land waar homoseksualiteit geheel taboe is. Uw oppervlakkige en beknopte antwoorden getuigen van weinig zelfreflectie. Van een homoseksuele man die werd opgevoed door een strenge vader in een christelijk gezin en later zijn geaardheid ontdekte en aanvaardde in een vijandig sociaal klimaat, kunnen meer doorleefde en gedetailleerde beschrijvingen worden verwacht.

Een gelijkaardige bemerking wordt gemaakt in verband met de **strategieën die u hanteerde om uw geaardheid te verbergen**. U sprak enkel in vage termen over "proberen verbergen en blijven ontkennen" (notities, p. 12). Aangezien u geen concrete situaties aanhaalde, werd u bevraagd over de houding die u aannam indien uw familie zou vragen naar toekomstige huwelijksplannen en uw leeftijdsgenoten zouden

praten over meisjes die ze aantrekkelijk vonden. In beide situaties zou u "gewoon stil" blijven (notities, p. 12). Deze passieve houding is niet consistent met uw latere verklaringen, waaruit blijkt dat u een relatie bent aangegaan met R.(...) omwille van de vragen die uw moeder stelde over uw liefdesleven en huwelijksplannen (notities, p. 18). Desondanks uw pogingen om uw geaardheid te verbergen, hadden uw burens toch vermoedens, omwille van uw "karakter" (notities, p. 20). Het is onduidelijk wat u hiermee bedoelt. Bovendien is het weinig aannemelijk dat uw burens uw homoseksuele oriëntatie snel opmerkten, terwijl uw nabije sociale omgeving, uw familie en vrienden, nooit vermoedens hebben gehad. Toen werd gevraagd of u iemand in uw herkomstland heeft toevertrouwd homoseksueel te zijn, antwoordde u eenduidig: "misschien, neen ... ik heb het nooit gezegd aan iemand [...]" (notities, p. 13). Opmerkelijk genoeg verklaarde u later dat uw vriend H.(...) op de hoogte is van uw geaardheid omdat u het hem vorig jaar heeft verteld. Uw verklaringen zijn niet enkel inconsistent, maar eveneens oppervlakkig en onpersoonlijk. Wanneer u werd aangespoord om te vertellen over dit belangrijke moment, stelde u: "Wanneer ik hem dat vertelde, de dag ... Wanneer heb ik H.(...) verteld dat ik gay ben? Ik herinner me de dag niet. Eerst geloofde hij het niet. Hij had er niets op tegen" (notities, p. 24). Over de gedachtegang die aan uw beslissing voorafging, kon u enkel stellen dat u H.(...) al lang kent en hij een goede vriend is. U werd geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, dat geen Ugandese familieleden of vrienden kennis hebben van uw seksuele oriëntatie. Hierop herhaalde u meermaals dat H.(...) wel op de hoogte is (notities, p. 24).

De geloofwaardigheid van uw geaardheid wordt verder aangetast door uw verklaringen omtrent uw homoseksuele relatie met G.(...) M.(...). U kon duiding geven bij jullie kennismaking, maar niet bij de manier waarop jullie van kennissen naar romantische partners waren geëvolueerd. U werd tot viermaal toe verzocht te concretiseren hoe die wederzijdse interesse duidelijk is geworden. U kon slechts in vage termen verwijzen naar daten en het proces van sms'en (notities, p. 14). Uw beschrijving van de man waarop u verliefd bent en waarmee u een romantische relatie heeft, is bovendien zeer beperkt. Zo kon u niets vertellen over zijn familie of woonplaats. U wist niet wat zijn werk was, maar wel dat hij regelmatig reisde naar het buitenland, waaronder Canada (notities, p. 10, 14-15, 18-19). Het is opmerkelijk dat G.(...) meermaals zijn herkomstland verliet, zich in Canada bevond, een land waar hij asiel zou kunnen aanvragen, en telkenmale terugkeerde naar Uganda, een land waar hij als homoseksuele man een vrees voor vervolging heeft. U werd hierover bevestigd, maar moest het antwoord schuldig blijven (notities, p. 22). Evenmin had u informatie over de context waarin uw partner zijn geaardheid heeft ontdekt, over zijn eerdere relaties of contacten, of over de inrichting van zijn leven als homoseksuele man in een vijandig sociaal klimaat (notities, p. 14-16). Gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie, a fortiori wanneer deze als afwijkend wordt beschouwd en door de omringende maatschappij sterk wordt afgekeurd, is het niet aannemelijk dat u hierover nooit met elkaar hebt gepraat. Bij confrontatie met uw beperkte kennis van uw partner, stelde u niet zo diep te zijn ingegaan in zijn persoonlijk leven (notities, p. 21). Nochtans had u eerder uw verliefdheid en jullie diepe connectie benadrukt: "We zouden diep gaan, in persoon, ik met hem [...]. Bij G.(...) gaat het dieper dan met R.(...), ja. [...] Diepere gevoelens" (notities, p. 15, 17). Dergelijke inconsistenties en vaagheden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele relatie.

Daarenboven bleef u zeer summier en vaag toen u werd bevestigd over de invulling van uw relatie met G.(...) en jullie **gemeenschappelijk leven**. U gaf aan dat jullie afspraken in uw appartement of "misschien ergens buiten" (notities, p. 15). Hierbij maakte u geen enkele melding van een specifieke activiteit die u samen met uw partner heeft beleefd. Aangezien u zich in een langdurige relatie bevindt, van minstens vier jaar, kan toch verwacht worden dat u op een spontane, oprechte en overtuigende manier een veelheid aan anekdotes of herinneringen uit uw gezamenlijk leven en liefdesrelatie had moeten kunnen oproepen, waartoe u geenszins in staat bleek. Wanneer u bevestigd werd over de **voorzorgen** die jullie namen om in het openbaar niet opgemerkt te worden, antwoordde u onomwonden dat jullie daar niet mee bezig waren. Toen de vraag opnieuw werd gesteld, gaf u zelfs aan dat u en G.(...) elkaars handen zouden vasthouden als jullie samen zouden wandelen. U stelde uitdrukkelijk dat het in de Ugandese samenleving wel degelijk normaal is voor twee personen van hetzelfde geslacht om te knuffelen en handjes te houden (notities, p. 15). Gezien de homofobie die in uw herkomstland heerst, kunnen er toch vragen gesteld worden bij uw bewering dat u hand in hand met uw beweerde mannelijke partner over straat zou lopen – ook al zou het niet abnormaal zijn dat personen van hetzelfde geslacht dit effectief zouden doen. Redelijkerwijze zou toch verwacht kunnen worden dat u iedere mogelijke verdachtmaking uit de weg zou gaan.

Wanneer u werd verzocht te vertellen over uw **positieve herinneringen** aan G.(...), wees u naar het feest voor uw 28ste verjaardag (notities, p. 16). Deze keuze is bevreemdend aangezien het verjaardagsfeest eveneens de directe aanleiding was van de escalatie van het conflict met uw burens, wat dan weer leidde tot uw vertrek naar uw grootmoeder en uiteindelijke vlucht uit uw herkomstland (notities, p. 20, 22). U maakte geen melding van andere mooie momenten die u met uw partner heeft gedeeld. Tijdens een eerder interview had u verteld dat uw burens zich over u beklagden omdat u "homoseksuelen" op uw appartement ontving (vragenlijst CGVS dd. 25 juni 2024, vraag 3.5). Bij het einde van uw persoonlijk onderhoud werd u hierover bevestigd en bevestigde u enkel G.(...) te hebben ontvangen. Een aantal minuten later stelde u dan weer "de homo's" te hebben uitgenodigd voor uw verjaardagsfeest (notities, p. 22). Wanneer u om meer duiding werd verzocht, bleek u homoseksuele vrienden en vriendinnen te hebben leren kennen via G.(...). Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u eerder geen enkele melding van deze vriendengroep heeft gemaakt, ook niet wanneer uitdrukkelijk werd gevraagd naar de activiteiten die u en G.(...) samen deden. Bovendien

was u niet in staat te concretiseren wie uw vrienden juist waren en hoe jullie elkaar hadden leren kennen (notities, p. 22-23, 25). De vraag over uw **negatieve herinneringen** aan G.(...) beantwoordde u door te stellen dat jullie geen contact meer hebben (notities, p. 17). Het is echter niet duidelijk hoe u en uw partner juist contact zijn verloren. U bleef bij de vage stelling dat jullie "gewoon" communicatie verloren na "het incident" (notities, p. 17, 21, 22).

Er moet worden besloten dat u uw homoseksuele relatie en, als gevolg, uw geaardheid niet aannemelijk kon maken. U legde vage, lacunaire en inconsistente verklaringen af over essentiële elementen zoals de persoonlijke achtergrond van uw partner en de aanvang en aard van de relatie.

Uw algehele geloofwaardigheid wordt ondermijnd door een inconsistentie die betrekking heeft op uw persoonlijke achtergrond. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u met uw vorig paspoort had gereisd, of u ooit andere visa had aangevraagd, en of u Uganda had verlaten in de jaren voorafgaand aan uw vertrek op 20 juni 2024. Op elk van deze vragen antwoordde u "nee" (notities, p. 4). Uit de kopieën van uw vorig paspoort blijkt echter dat u op 24 oktober 2018 een visum voor Brazilië bewaarde en op 29 november 2021 naar de Verenigde Arabische Emiraten reisde (cf. administratief dossier). Bij confrontatie met deze gegevens, stelde u dat uw reis naar Brazilië niet is doorgegaan en dat u de vraag over reizen niet goed had begrepen (notities, p. 23). Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud werd nochtans benadrukt dat het belangrijk is om het meteen te melden indien u iets niet goed zou begrijpen. Daarenboven had u meermaals bevestigd de interviewer goed te begrijpen (notities, p. 2, 3, 26).

De ongeloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie heeft verregaande gevolgen voor de aannemelijkheid van uw vervolging. Uw asiel- en vluchtmotief is immers geheel gestoeld op uw homoseksuele geaardheid. **U bleek bovendien niet in staat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten te staven met concrete, coherente en consistente verklaringen.** Zo zouden uw burens vermoedens hebben gekregen over uw seksuele oriëntatie omwille van uw karakter (notities, p. 20). U maakte hierbij geen melding van het feit dat uw mannelijke partner u gedurende meerdere jaren 's nachts opzocht in uw appartement en jullie hand in hand over straat liepen. Niettegenstaande u sinds 2020 problemen had met uw burens, besloot u op 10 oktober 2023 homoseksuele mannen en vrouwen uit te nodigen op uw appartement. Wanneer u werd bevestigd over deze riskante beslissing, stelde u simpelweg dat u een leuke dag zou hebben (notities, p. 23). Het gebrek aan ongerustheid lijkt weinig aannemelijk. Homoseksuele Ugandezen moeten immers een zekere alertheid en voorzichtigheid voor de dag brengen teneinde hun persoonlijke veiligheid te verzekeren. De chronologie van het burenconflict is eveneens bevreemdend. Sinds 2020 werd u door hen gediscrimineerd. In oktober 2023 organiseerde u een huisfeestje voor uw homoseksuele vriendengroep, waardoor het conflict met uw burens escaleerde en u besloot de wijk te verlaten. Pas daarna zouden uw burens posters hebben uitgehangen en klacht tegen u hebben ingediend (notities, p. 21). Deze klacht resulteerde in uw verbanning uit de wijk, in een document dat op 13 februari 2024 door de chairman werd opgesteld (map 'documenten' – stuk 2). Er kan niet worden ingezien waarom uw burens u jarenlang zouden tolereren en pas na uw vertrek concrete actie tegen u zouden ondernemen. U had hiervoor geen goede verklaring (notities, p. 22). De geloofwaardigheid van het burenconflict wordt uiteindelijk fundamenteel ondermijnd door een WhatsAppgesprek dat de Belgische politie op uw gsm vond (FEDPOL grensverslag dd. 21 juni 2024, punt 7). Hierin bezorgde u een contact genaamd 'F.(...) MTN' drie foto's van uzelf. F.(...) beantwoordde deze foto's met de twee versies van de posters – waarover u verklaart dat ze door de buurtbewoners werden uitgehangen in de straten van Lunguja (notities, p. 21). U werd meermaals geconfronteerd met de schermafbeeldingen van het WhatsAppgesprek en het vermoeden van het Commissariaat-generaal dat u deze posters zelf heeft laten aanmaken. U ontkende de valsheid van de posters, zonder enige verklaring te kunnen geven voor uw gesprek met F.(...) (notities, p. 24-25).

Er moet worden besloten dat u uw homoseksuele oriëntatie niet aannemelijk kon maken door middel van consistente, doorleefde en gedetailleerde verklaringen. Het geheel van vaagheden en inconsistenties ondergraaft de geloofwaardigheid van zowel uw geaardheid als de daaruit voortvloeiende vervolging.

In uw hoofde kan aldus geen persoonlijke vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, worden vastgesteld. Er is eveneens geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De vier documenten, die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neerlegde, kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen.

De kopie van uw rijbewijs (map 'documenten' – stuk 4) onderbouwt uw Ugandese herkomst en nationaliteit. Dit element wordt niet betwist, maar kan uw terugkeervrees niet aantonen.

Een gelijkaardige bemerking wordt gemaakt in verband met de door u neergelegde Anti-Homosexuality Act (ibidem – stuk 3). Het CGVS twijfelt niet aan de anti-LGBTQI+ wetgeving in uw herkomstland, maar wel aan uw seksuele oriëntatie. Er kan dus geen geloofwaardige connectie worden vastgesteld tussen uw persoonlijk profiel enerzijds en het document anderzijds.

De foto's van posters met uw beeltenis en het opschrift 'Wanted. M.(...) R.(...). Homosexual recruiter' (ibidem – stuk 1) werden hogerop reeds besproken. De geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent deze posters wordt ondermijnd door het WhatsAppgesprek waarin u F.(...) foto's van uzelf bezorgde en hij u beantwoordde met de twee versies van de poster. In verband met zowel de posters als de brief van de chairman (ibidem – stuk 2) dient te worden opgemerkt dat documenten slechts één element zijn binnen een geheel asielrelaas.

De bewijswaarde ervan is afhankelijk van uw verklaringen enerzijds en van objectieve criteria anderzijds. In verband met de objectieve elementen wordt vooreerst vastgesteld dat er meerdere spelfouten voorkomen in de brief, waaronder 'dismisal' en 'esbianism'. De laatste zin is slecht opgebouwd en mist minstens één woord: 'We therefore, Inform you to leave our area with immediate [?] and failure to do so, you will be subjected to the courts of law'. Verder zijn zowel de posters als brief geen originele stukken. Bijgevolg kan de authenticiteit en herkomst niet worden nagegaan. Kopieën kunnen immers met knip- en plakwerk worden gefabriceerd en gemanipuleerd, en kunnen door om het even wie, waar en wanneer zijn opgemaakt. Een aantal makkelijk manipuleerbare kopieën volstaan niet om de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie en vervolging te onderbouwen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste, tweede en derde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken bij het verzoekschrift.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006,

nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
- d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”*

3.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat hij doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt:

(i) het CGVS is er in het licht van de elementen in verzoekers dossier niet van overtuigd dat hij homoseksueel is gezien hij vage en lacunaire verklaringen af omtrent de bewustwording en persoonlijke aanvaarding van zijn homoseksualiteit

- a) verzoeker kon niet concretiseren in welke context hij zijn aantrekking tot jongens heeft ontdekt;
 - b) hetzelfde kan gezegd worden over de manier waarop hij zichzelf als homoseksueel trachtte te aanvaarden in een land waar homoseksualiteit geheel taboe is;
 - c) verzoeker kan evenmin meer doorleefde en gedetailleerde beschrijvingen geven in verband met de strategieën die hij hanteerde om zijn geaardheid te verbergen;
 - d) de geloofwaardigheid van zijn geaardheid wordt verder aangetast door verzoekers verklaringen over zijn homoseksuele relatie met G.M.;
- (ii) verzoekers algehele geloofwaardigheid wordt ondermijnd door een inconsistentie die betrekking heeft op zijn persoonlijke achtergrond, verzoeker verklaarde dat hij Oeganda niet verlaten had in de jaren voorafgaand aan zijn vertrek maar hij bleek een visum voor Brazilië te hebben verkregen en reisde in november 2021 naar de Verenigde Arabische Emiraten;
 - (iii) verzoeker bleek niet in staat om de vervolgingsfeiten die hij aanhaalde, te staven met concrete, coherente en consistente verklaringen;
 - (iv) de documenten die verzoeker neerlegde, kunnen voornoemde vaststellingen niet wijzigen.
- Al deze motieven worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

p3.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.4.1. Bij een terugkeer naar Oeganda vreest verzoeker vervolgd te worden omdat hij homoseksueel is. Zijn burens hadden vermoedens over zijn seksuele geaardheid en in de straten van Lunguja hingen ze posters uit waarin verzoeker ervan werd beschuldigd een *“homosexual recruiter”* te zijn. De *chairman* stelde een brief op over verzoeker waarin stond dat hij niet meer welkom was in Lunguja. Verzoeker vreest levenslange opsluiting of twintig jaar gevangenisstraf.

3.3.4.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar kan terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.4.3. Uit de hierboven weergegeven motieven blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij achter zijn afgelegde verklaringen blijft staan; dat de bewering dat zijn verklaringen niet doorleefd genoeg zijn om tot een geloofwaardig asielaanvraag te komen, volledig subjectief van aard zijn; dat hij de documenten neerlegt zoals hij ze in zijn bezit gekregen heeft; dat de vermeende vaagheid van bepaalde verklaringen te verklaren valt door zijn introverte persoonlijkheid; dat hij uit eigen beweging zijn GSM met paswoord deelde wat erop wijst dat hij te goeder trouw was gezien hij dit niet zou hebben gedaan indien er gevoelige informatie te vinden was op basis waarvan tot zijn ongeloofwaardigheid zou kunnen worden besloten.

Met deze algemene kritiek beperkt verzoeker zich in wezen louter tot het herhalen van zijn vrees om bij terugkeer naar Oeganda omwille van zijn vermeende homoseksuele geaardheid te worden vervolgd en het slachtoffer te worden van een onmenselijke en vernederende behandeling. Dit algemeen betoog kan geen afbreuk doen aan de omstandige motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt inzake zijn visum voor Brazilië en zijn reis naar de Verenigde Arabische Emiraten in november 2021 in het verzoekschrift dat hem werd gevraagd of hij nog had gereisd tijdens de afgelopen maanden en dat hij daarom geen melding maakte van deze elementen. Uit verzoekers verklaringen (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 4) blijkt echter dat verzoeker verschillende vragen werden gesteld waarop hij het volgende antwoordde: *“Uw eerste PP werd afgeleverd in 2018. Waarom heeft u in 2018 een PP aangevraagd? Wat wou u ermee doen? Je kan niet reizen met een oud PP. Je hebt een nieuw PP nodig om te kunnen reizen. Heeft u gereisd met uw oud PP? Nee, met het nieuwe. Enkel met het nieuwe? Ik kwam met beide: het nieuwe en het oude. Ik gebruikte het nieuwe om te*

reizen. Heeft u Uganda al eens verlaten voorafgaand aan uw vertrek vorige maand? Nee, nee. Wacht, kan u de vraag herhalen? U heeft Uganda vorige maand verlaten. Had u Uganda al eens verlaten daarvoor, in de jaren ervoor? Nee, nee. U had een visa voor Canada (CN). Heeft u daarnaast nog andere visa aangevraagd? Nee.” Hieruit blijkt dat verzoeker inderdaad verklaringen aflegde die niet stroken met de inhoud van zijn vroeger paspoort. Verder legde verzoeker uit dat hij dacht dat dit over het vorige jaar of de vorige maand ging en dat hij naar Dubai reisde om Abu Dhabi te bezoeken in 2021 (CGVS, p. 23). Dat verzoeker in het verzoekschrift herhaalt dat hij dacht dat hem gevraagd werd of hij de afgelopen maanden nog had gereisd, doet geen afbreuk aan dit motief, dat trouwens niet doorslaggevend is.

3.3.4.4. De Raad merkt ten slotte op dat verzoeker geen enkele concrete kritiek uit op volgend motief:

“De geloofwaardigheid van het burencflict wordt uiteindelijk fundamenteel ondermijnd door een WhatsAppgesprek dat de Belgische politie op uw gsm vond (FEDPOL grensverslag dd. 21 juni 2024, punt 7). Hierin bezorgde u een contact genaamd ‘F(...) MTN’ drie foto’s van uzelf. F(...) beantwoordde deze foto’s met de twee versies van de posters – waarover u verklaart dat ze door de buurtbewoners werden uitgehangen in de straten van Lungujja (notities, p. 21). U werd meermaals geconfronteerd met de schermafbeeldingen van het WhatsAppgesprek en het vermoeden van het Commissariaat-generaal dat u deze posters zelf heeft laten aanmaken. U ontkende de valsheid van de posters, zonder enige verklaring te kunnen geven voor uw gesprek met F(...) (notities, p. 24-25).”

Dit motief is pertinent, steunt op de stukken van het administratief dossier en de Raad sluit zich erbij aan.

3.3.4.5. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift naar landeninformatie, met name het *Country of Origin Report “Sexual and Gender Minorities – Uganda”* van de Organization for Refuge, Asylum & Migration (ORAM) van oktober 2014 en de *“Country Policy and Information Note – Uganda: Sexual orientation and gender identity”* van het *UK Home Office* van 4 januari 2017. Met een loutere verwijzing naar deze algemene informatie werpt verzoeker geen ander licht op voormelde concrete en pertinente motieven van de bestreden beslissing. Deze informatie is algemeen van aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon of persoonlijke situatie, waardoor een loutere verwijzing hiernaar niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt om vervolgd te worden of om een reëel risico op ernstige schade te lijden omwille van zijn voorgehouden seksuele geaardheid. Verzoeker dient dit risico *in concreto* aan te tonen, doch blijft daartoe in gebreke. De Raad sluit zich aan bij het geheel van de terecht en pertinente motieven in de bestreden beslissing, die door verzoeker niet op dienstige wijze worden betwist en die door de Raad worden overgenomen. Deze vaststellingen en overwegingen volstaan om in navolging van de commissaris-generaal te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksualiteit en bijgevolg evenmin aan de vervolgingsfeiten en vrees die hieruit zouden voortvloeien.

3.3.4.6. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de (overige) documenten die hij voorlegt, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

3.3.4.7. De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

3.3.4.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, waarbij wordt geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde homoseksualiteit en bijgevolg evenmin aan de vervolgingsfeiten en vrees die hieruit zouden voortvloeien.

Verzoeker toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.3.5.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet aantoont dat er in Oeganda actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het administratief dossier bevinden zich evenmin redenen om aan te nemen dat dit zo zou zijn.

3.3.5.3. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Oeganda een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

3.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.7. In zoverre verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 augustus tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

E. COUTTEEL, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COUTTEEL

A. DE SMET